

KOUZLEM KNIHY JSOU SKUTEČNÉ PŘÍBĚHY MÍSTNÍCH!

Spisovatel a rozhlasový moderátor Lukáš Berný vydal ve spolupráci s kronikářkou Prahy 15 Marií Zdeňkovou v září hned dvě knihy. První z nich s názvem „Toulky Prahou 15“ pokřtil během Dne Hostivaře, druhou knihu „Ze srdce a kamene“ o pomnicích Antonína Švehly jen o pár dní později u příležitosti slavnostního sázení lípy republiky u hasičské zbrojnice v Horních Měcholupech. V rozhovoru pro Hlasatel prozradil, co ho na psaní knih nejvíce baví a co z hostivařské historie se do knih nevešlo a bude v šuplíku čekat na další příležitost.

O knihu Toulky Prahou 15 – Hostivař a Horní Měcholupy byl na Dni Hostivaře opravdu velký zájem. Těší vás to?

Mně ten zájem doslova vyrazil dech! Ani jsme nestačili vyndávat knížky na stůl, jak rychle mizely. Během těch pár hodin se prodalo asi 160 kusů, něco takového jsem vůbec nečekal. Je to moje šestá kniha, ale žádná z předchozích neměla takový úspěch.

Jaká byla práce na této knize, mohl byste povědět čtenářům, jak je náročné takovou knihu napsat?

Myslím, že náročnost hodně souvisí s tím, jak vás to, co děláte, baví. A já jsem tím žil v jednom

Lukáš Berný a Marie Zdeňková se všem zájemcům při křtu knihy ochotně podepsali

kuse, moje žena by mohla vyprávět... (směje se). Přitom když jsem s prací na téhle knize začínal, trochu jsem se jí bál, říkal jsem si, kde beru odvahu psát o Hostivaři a Měcholupech, když paní kronikářka Zdeňková o tom všem ví mnohem víc než já. Jenomže jakmile jsem začal, nervozita zmizela a naprosto mě to pohltilo. Začal jsem jinak koukat na leckteré domy, vlastně na všechno, hostivařské nádraží, přehradu, na ateliéry, dokonce i v těch starých továrnách kolem Průmyslové ulice jsem najednou viděl to kouzlo.

Jaké kouzlo máte na mysli?

Jak to popsat... Asi to zkrátka souvisí s lidmi. Kdysi jsem četl knihu o Praze 15, což je odborná historická kniha. Velmi dobrá, pečlivě sestavená, data, jména, události. Ale je to jako čistá učebnice dějepisu. Možná za to může ten beletrista ve mně, ale když v textu necítím lidi z masa a kostí, neprobudí to ve mně ani vztah k tématu. A tak jsem se snažil přidat právě ty skutečné lidi, zachytit část jejich příběhu. Aby to přestala být jen suchá historie pro akademiky. Možná to kouzlo prostě dělají skutečné příběhy. A jestli se mi jen trochu povede, že kniha přitáhne některého čtenáře k zájmu o naši minulost, tak to bude nejlepší kouzlo. Tedy pro mě spíš odměna.

Takže se dá říct, že jste místní patriot?

Ano. Ale víte, že před rokem bych možná ještě zaváhal? Vyrůstal jsem tady na hornoměcholupském sídlišti a k panelové kostce se těžko hledá patriotický vztah, zejména když Horní Měcholupy byly skoro celé srovnány se zemí a svého historického ducha si vlastně budují nově počínaje naší generací. Jejich zbourání považují za regulérní zločin komunismu. Srovnat se země něco, co fungovalo asi sedm století. To ani nejde pochopit... A měcholupský zámeček by nám dnes kdekdo záviděl. Ale to odbíhám, takže ano, bez nadsázky můžu říct, že jsem patriot, a myslím, že se ze mě stal právě při psaní této knížky.

Kterou pasáž či kapitulu z této knihy máte nejraději?

To je těžké... Obecně to jsou většinou ty části, které se nějak vzpírají napsání. Kupříkladu

Autoři a kmotři knihy – zleva: Lukáš Berný, doc. PhDr. Jiří Šouša, CSc., Marie Zdeňková a prof. PhDr. Eduard Kubů, CSc. (z FF UK)

když jsem si chystal materiál, automaticky jsem předpokládal, že nebudu psát o hostivařských filmových ateliérech, protože už jsou dávno zpracované. A s překvapením jsem zjistil, že nejsou. Tak jsem začal pátrat po jejich historii a zasekl se už u takové věci, jako byl seznam tady natočených filmů. Žádný neexistuje, takže jsem hodiny a hodiny seděl v knihovně a jen si z encyklopedie českého filmu vypisoval, které filmy se v našich ateliérech natáčely. Ve finále to byly stovky titulů, takže jsem samozřejmě použil jen pár slavných názvů, ale prošel jsem to celé. A právě z takového, abych tak řekl, vyděného textu máte potom větší radost.

Překvapilo vás něco konkrétního?

Spousta věcí. Třeba jak staré jsou plány hostivařské přehrady, sahají až do 19. století. Nebo jsem sám pro sebe objevil pana Jaroslava Trnku, to byl úžasný malíř se zajímavým životem. Dělán mu teď reklamu, kudy chodím.

Tak udělejte reklamu ještě své druhé knize, Ze srdce a kamene o pomnících Antonína Švehly, kterou jste napsal s Marií Zdeňkovou. Ta měla také velký ohlas. Jak se vám s naší kronikářkou spolupracovalo?

Paní Zdeňková je neuvěřitelný člověk, těžko si přát lepšího spolupracovníka. Ona je veliký odborník s ještě větším srdcem na pravém místě. I na knize o Hostivaři mi velmi pomohla. A nutno říct, že autorem knížky Ze srdce a kamene je hlavně ona, sbírala strašně moc let všechny ty zcela nezmapované podklady o panu Švehlovi a jeho pomnících, já už jsem přispěl spíš jako dělník. Kdybych to měl říct metaforou, ona sehnala cihly a narýsovala všechny plány domu, já už jsem jen stavěl podle nich. A Terežka Kostelníčková, naše úžasná grafička, z toho pak udělala krásnou knihu i pro oko, stejně jako u Toulek Prahou 15. A když už jsem začal děkovat, bez Pavlína Nejedlíkové, vedoucí kanceláře starosty, by nevznikla ani jedna ta kniha.

Plánujete nějaký podobný projekt do budoucna? Napadlo vás při psaní něco?

Při psaní o hostivařské historii jsem byl omezený předem daným rozsahem, který jsme trochu podcenili, takže spousta materiálu zůstala v šuplíku. Chtěl jsem třeba udělat kapitolu o hostivařských zločinech. Také nádraží by si zasloužilo větší prostor anebo jedna zajímavá a zapomenutá sportovní událost – přes 30 let se běhal tradiční silniční závod na deset kilometrů mezi Hostivaři a Vršovicemi. Tak se k těm věcem třeba ještě někdy vrátíme. Teď ale pracuji na knize o historii Šlechtovy restaurace ve Stromovce, která by se měla příští rok znovu otevírat.

● Dana Benešová

POZVÁNKA K ÚČASTI NA PIETNÍCH VZPOMÍNKÁCH NA PADLÉ V PRŮBĚHU 1. SVĚTOVÉ VÁLKY A V BOJÍCH ČS. LEGIÍ ZA VZNIK SAMOSTATNÉ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

Městská část Praha 15 a Český svaz bojovníků za svobodu, Oblastní výbor Praha 15 vás srdečně zvou k účasti na pietních vzpomínkách na padlé v průběhu 1. světové války a v bojích čs. legií za vznik samostatné Československé republiky.

Pietní vzpomínky se uskuteční:

ve středu dne 24. října 2018

od 10.00 hod. v Hostivaři v areálu Ústředního památníku padlých na čestném pohřebišti, ul. K Jezeru

od 14.00 hod. v Horních Měcholupech u pomníku obětem 1. světové války, v parčíku za obchodním centrem Na Vartě a zdravotnickým střediskem

Pietní vzpomínky u příležitosti 100. výročí ukončení 1. světové války a vzniku Československé republiky 28. října 1918 jsou organizovány Městskou částí Praha 15 a Oblastním výborem Českého svazu bojovníků za svobodu Praha 15, v Hostivaři za součinnosti Křesťanského gymnázia a Základní školy Hostivař a v Horních Měcholupech za součinnosti Základní školy Nad Přehradou.

Občanské spolky působící v Městské části Praha 15 i ostatní občané Horních Měcholup a Hostivaře jsou co nejsrdečněji zváni k účasti na těchto pietních aktech.

U ostatních památníků a pomníků obětem 1. světové války a bojů československých zahraničních legií za vznik Československé republiky, které jsou umístěny na území Městské části Praha 15 (Hostivař, Horní Měcholupy) i na dalším území správního obvodu Praha 15 (Dolní Měcholupy, Dubeč, Petrovice a Štěrboholy), se pietní vzpomínky uskuteční podle místních zvyklostí.

● Milan Wenzl,
starosta Městské části Praha 15

● Ing. Emil Kulfánek,
předseda OV ČSBS Praha 15

